Original kopiering i trykkerihallen

Små 500 publikummer fik en udførlig og professionel oplevelse med Pink Floyd Project

AF BO LUNDGAARD
blg@herningfolkeblad.dk

Fermaten XL var lørdag aften indhyllet i et gigantisk, farvestrålende lysshow, da Pink Floyd Projekt trykkede den af i Herning .

Trykkerihallens rå og værkstedsagtige rum var den perfekte ramme til koncerten med det danske kopiband, som formåede at skabe en fantastisk stemning for de små 500 koncertgængere, der udgjorde en blandet skare.

Nu er en egentlig anmeldelse af et kopiband lettere utopisk, for musikken kan i sagens natur aldrig blive så god som originalernes, men det skal siges, at varen blev leveret udførligt og professionelt.

Ingen tvivl om, at det 10 mand store orkester fra Sydfyn er teknisk meget dygtige.

Forsangeren Thomas Ulrik Larsens vokal var udmærket, selv om den var uden Roger Waters dybde - men ellers lød det meste, som det skulle og løftede ind i mellem stemningen, så man måtte knibe sig selv i armen for ikke at tro, at det var originalbesætningen, der stod på scenen.

Bandets medbragte surroundanlæg gav en formidabel effekt af det velkendte Pink Floyd-univers med lyde fra helikoptere, biler, maskiner og telefoner.

Dejligt følelsesløs

Koncertens publikum bestod af de trofaste Pink Floyd-fans, som havde været med hele vejen fra 1960erne psykedeliske tåger - til gymnasieeleverne, der netop havde forladt skolens musiklokale efter et analysearbejde på The Wall forfra og bagfra.

Og så var der folk, som tydeligvis stadig eksperimenterede med ting og sager, der kan gøre dejligt følelsesløs - »comfortably numb« - som var koncertens sidste nummer.

Nogle var tydeligvis kommet, fordi de voksede op med Pink Floyds formstøbte albums i 70erne. Andre var mere til 80ernes Roger Waters-kompositioner eller 90ernes musikalske svæverier af David Gilmore - og publikum fik det hele af Pink Floyd Project.

Vellykket livekoncert

Bandet lagde således ud med et instrumentalnummer efterfulgt af Gilmores »Learning to fly«.

Herefter spillede bandet »Another brick in the wall, part 2« og »Mother« - og først efter pausen på den tre timer lange koncert udførte Punk Floyd Project en forkortet udgave af hele »Wish you were here«.

Efter tre ekstranumre - i form af blandt andet »Money« - var det hele slut.

Som et ekstra gimmick inviterede bandet et tilfældig tilskuer op på scenen for at slå strengene på Thomas Ulrik Larsens guitar ved de sidste strofer af det sidste ekstranummer »Run like Hell«, hvorefter folk sig[illegible] ud i nattemørket.

I opløftet stemning efter en alt i alt vellykket livekoncert med et Pink Floyd Project, som sikrede Fermatens gæster endnu god oplevelse.